

Veckans tema:

Författare

Key-Åberg

Genom väninnans försorg kom Elsa Key-Åberg åter till Sverige och här dog hon 1951.

Sandro fann kärleken, värmen och gemenskapen när han vid 37 års ålder träffade Gudrun. Hennes bilder och hans dikter blev deras barn.

– Vi levde så nära ihop att det var som om vi slog rot hos varandra. Mina rottrådar följde Gudrun in i döden och jag kan inte slita loss dem, sade han till mig.

Sommaren 1959 var en speciellt lycklig tid för Sandro och Gudrun. Då låste de upp dörren till Fridhem. Med hjälp av yrkesmän från trakten fick de den gamla skolan "på fötter".

Man firade kaffekalas tillsammans med grannarna. Sju sorters kakor på faten, givetvis. Och möblemanget och textilierna samlades ihop på många auktioner i trakten.

Till en början var det Gudrun som körde bilen. Hon tog körkort hösten 1966, då hon stannat kvar på Fridhem medan Sandro stod på Stadsteaterns scen och övade in rollen som författaren i sin pjäs "Nya Värmlänningarna". Gudrun cyklade och åkte buss till körlektionerna i Vimmerby två gånger i veckan. Lagom till premiären på Stadsteatern i november hade hon körkortet färdigt. Sandro väntade med sitt till 1979. Med bilen kunde de utforska ett större landskap runt Fridhem.

Mitt i lyckan dalade livet. Gudrun drabbades av cancer. Sommaren 1982 blev hennes sista.

Ensam med sin sorg återvände Sandro till hemmet i Stockholm, oförmögen att arbeta och mycket trött. Men med tiden gjorde han sin stämna hörd igen. I diktsamligen "Till de sörjande" gav han uttryck för sorgen och smärtan:

*Jag såg ditt liv
de korta åren
då döden växte som ett träd i
dig.*

*Men också livet växte i dig
och blandade sin grönska
och sitt sus med dödens
bladverk.*

*Jag såg dig tätna,
tung av liv och död.*

*Ja, så vackert såg jag
aldrig ditt liv som då
när tillit och förfäran
drog som en tvillingbläst ge-
nom dig.*

*Du lärde mig att när
livet står som rikast
står det närmast döden.*

Fridhems husfolk är borta, men deras spår i konst och dikt lever vidare, som tröst och livsnäring.

Monnica Söderberg

Till minne av...

I Kv. 2 1992 skrev Nils-Eric Björsson bra och upplysande om skalden och författaren Emil Hagström, född och uppvuxen i Sollefteå. Minnesstenen på bilden står, något undangömd, vid vägen upp till Hallstaberget, kanske på platsen för fattigstugan. Till minne av... just skalden Emil Hagström.

Kurt Sjölund